

ГУЛБАҲОР

ҚЎШИҒИМНИ КУТМОҚДА ДУНЁ

Шеърлар

Тошкент
«Akademnashr»
2010

Қўшиғимни кутмоқда дунё: шеърлар / Гулбаҳор; - Т.:
Akademnashr, 2010/ - 64 б.

ББК 84 (5Ў)6

Шоиранинг ушбу тўплами унинг янги шеърларидан таркиб топган. Унда ўзгача бир кайфият, янгича руҳ ҳукмрон эканлигини сезишингиз мумкин. Гулбаҳор илгари мурожаат қилмаган шакллар, оҳангларда кўйлайди. Шоиранинг аруз анъаналарига эргашиб ёзган ғазаллари ҳам сизни бефарқ қолдирмайди, деб ўйлаймиз.

ISBN 978-9943-373-62-4

© Гулбаҳор “Қўшиғимни кутмоқда дунё”
“Akademnashr” нашриёти, 2010 йил.

ДИЛГИР ТУЙҒУЛАР КУЙЧИСИ

Гулбахор - исми-жисмига монанд шоира. У кўнглига кўчган ҳаёт меҳри, табиатнинг шавқи-сурури бадиий сўз шаклига кира бошлади. Шеърларида руҳоний ҳолати ва кайфиятини, гуллар қатимига беркинган ранглар жилвасию жозибасини турфа туйғу-кечинмалар тилига кўчира олади. "Ёввойи ушшоқ", "Барибир бахтлиман" номли шеърӣ мажмуалари шоира истеъдодиниёркин намоён этганди.

"Кўшиғимни кутмоқда дунё" - шоиранинг учинчи китоби. Ҳар бир тўплам, одатда, истеъодларнинг ҳаёт, тириклик, табиат ва жамият кўндаланг кўйган саволларига жавоблари силсиласидан иборат, дегинг келади. Шу маънода, Гулбахорнинг галдаги туйғулар гулдастаси ҳаёт билан, одамлар нигоҳи билан рўбарў келаётган нуқтаи назаридир. Унда шоира ижодининг асосий йўналишлари қатъийлашгани, мавзулари шакллангани тиниқ кўзга ташланади. Булар - ишқ-муҳаббат, она-юрт, шеърятдир.

Гуллар мени унутиб бўлди,
Номларини унутдим мен ҳам.
Биргина гул кўнглимда ўлди,
Гуллаб кетди юрагимда ғам.

Ёки:

Тугади қаҳратон. Музлар эриди.
Мен бу маъволардан кетдим телбавор,
Дарз кетган кўнглимнинг синиқларидан
Аста юрагимга мўралар баҳор...

Шоира шеърлари дил-дилидан сизиб чиққан эътирофларидан, жунбушли кечинмалари таранг тортилган монологларидан иборат. Шу боисдан ҳам улар руҳий қуввати жўшқин, кескин ва шиддатнокдир. Хусусан, шоира шеърлари шан ва хандон нафасларга йўғрилган эмас, ботиний мазмуни ўйчан, ғамнок, қайғули. Айни баҳор айёми бошга ёғган қор, қаҳратон қиш захри одамлар вужудини қанчалик дийдиратгани сингари шоира шеърларидаги туйғу-кечинмалари ҳам дилгир; кўзлари ёшли ва маъюс. Уларни тақдир зарбаларидан зада бўлган нолон туйғулар дейишга ботинмайсан.

Аслида, улар ҳаётни билишга, умрини қадрлашга, тириклик издиҳомида ўзини англашга, ўзлигини англатишга чийрилган солих ирода азмойишларидир.

Кейинги пайтда Гулбахорнинг поэтик образлари рамзли маънодорлик касб этди. Уни, шоира изланишларидаги истиқболли йўналишлардан яна бири дейиш мумкин. "Шамоллар юртининг дарахтлари" шеъри, ва умуман, "Шамоллар, ёмғирлар ва дарахтлар" туркуми шу жиҳатдан эътиборли.

Хўқанди латифда тик ўсмас чинор,
Қуёшга тик боқмас бунда бирор гул.
Қисмат панжасидан дарахтлар синар,
Чинорлар дош бермас, ниҳоллар тугул.

Шамоллар айирар фароғатидан,
Бунда япроқларнинг гирдида хатар.
Ваҳший шамолларнинг вазоҳатидан
Ерга эниб қолган мағрур дарахтлар.

Эҳтимол, янглишдим!
Эҳтимол, хато!
Буюк шоирларнинг хокидан обод,
Осмонга етгани учун дарахтлар
Ерга таъзимдадир балки умрбод!

Шоира шеърлари туйғу-кечинмаларга бой, фикрлари серкирра, маънодор. Хусусан, гулнинг ўзи ўткинчи, тезда хазон бўлиб заволга маҳкум эса-да, рангларини бетакрор таровати боқий. У ҳаётнинг азалий ва абадий ҳақиқатидир, деган маъно устувор. Маънавий-интеллектуал гўзалликлар яратиш умрлар нақши, тириклик ганжидир, деган бадий-эстетик ғоя шоира шеърларининг ўзига хос файзини белгилайди.

*Нўъмон РАҲИМЖОНОВ,
филология фанлари доктори,
профессор.*

*Ушбу китобимни отам Шаробиддин Мақсудов, онам
Гулсорахон Мақсудова ҳамда ҳассос шоир, устозим
Ҳабибулло Саид Ғанининг ёрқин хотираларига
бағишлайман.*

ШЕЪРЛАР

* * *

Беҳиштларнинг бўйларида олдим нафас!
Мен ишқнинг бодасидан бўлдим-ку маст.
Кўз ёшидек титраб турган шул бир нафас –
Сеникидир ва менингдир – бўлгай абас.

Беҳиштларнинг бўйларида олдим нафас!
Бу оламга ўт туташса мендан эмас –
Кўзларимга кўзинг тушган шул бир нафас
Мажнун этган ўзингни ҳам, мени ҳам, бас!

Бир шам каби эриб битсам кимга увол,
Заъфарондек рангим сариқ, паришонҳол –
Қовжирагай бемехрлар ичра беҳол
Муҳаббатнинг чашмасидан ичган ниҳол.

Жовдираган икки кўзим бор бегуноҳ,
Шундан бошқа гуноҳим йўқ, кўргин, оллоҳ.
Тош юраклар маломатга қўяр, эй воҳ!
Беҳиштларнинг бўйларида ичсам ногоҳ.

Беҳиштларнинг бўйларида олдим нафас!
Мен гул очсам қизғалдоқлар қилгай ҳавас.
Ишқ бодасин ичай токи, шул бир нафас
Қизғалдоқдай тўкилмасдан, бўлмай абас !

2000

МУҲАББАТИМ

Водийларда тиниб қолди қўшиғим –
Хотирангга тушмас энди ҳеч ёдим.
Шодликларнинг қўшиғига қўшиб ғам
Куйлаб юрган баётим –
Муҳаббатим.

Хаёлимни олиб учар ёшлигим,
Нурларидан қуёш берар бир қатим.
Юксакдаги оққуш кўзин ёшлаган,
Ўқлар теккан қанотим –
Муҳаббатим.

Кундузларга айланади тонглар ҳам,
Гулда қолар томчигина нашотим.
Кипригимга келиб қўнган бир шабнам,
Ҳаётимми, мамотим?
Муҳаббатим...

1997

САБР ТОШИ

**Турк халқ эртакларидан
“Сабр тоши” эртагини ўқиб...**

Бахт излади бир қиз дарбадар,
Йўлдош бўлди унга сабртош.
Сабр тоши, манзилга қадар

Ҳар қийноққа бергин, деди, дош.
Минг бир аччиқ азоб бағридан
Бардошни бут олиб чиққан кун
Сабр тоши қизнинг сабридан
Тарс ёрилиб бўлганмиш кукун.
Шундан бери қанча-қанча дард
Қанча қизнинг қалбин доғлади.
Гоҳи эса ул журъат ютар
Сабр-тоқат бахтни боғлади.
Гоҳ ёрил деб, гоҳ меҳр сўраб.
Тошга боқиб умрлар ўтди.
Ўшал тошлар ёрилмай туриб
Қанча диллар кул бўлиб кетди.
Қанча армон, қанча буюк ғам,
Фожиалар кўрди азиз бош,
Кул бўлмадинг нега ҳали ҳам
Кўксимдаги муштдек сабртош!?

1987

ГАДО

Ўзгалар юртида подшо бўлгунча
Ўзингнинг юртингда, дерлар, гадо бўл.
Ўзга юрт ҳавасмас,
Лек шу тупроқда,
Тўлиққанча айтдим: юрак адо бўл.

Ўзгалар шоҳ бўлди ватанин ташлаб,
Қип-қизил мақтовлар ёғди шаънимга.
Ички бир оғриқдан лабимни тишлаб,
Мен содиқ гадоман ўз Ватанимга.

Менга кўп айтдилар – эмишман ҳоким,

Алдаманг, қип-қизил ёлғон керакмас!
Ҳаттоки тилини тиланиб юрган
Мен битта гадоман, гадоман, холос.

1988

* * *

Кичрайиб бормоқда қудуқнинг оғзи,
Тобора кичрайиб бормоқда ой ҳам.
Нима гап?
Нариги томонда
Осмон
Узоқлашиб кетганми ёки?

2005

ФИРОҚНОМАЛАР

АЙРИЛИҚ

Чорвоқларга эрта келди куз,
Барги хазон қийнайди мени.
Хотирам-ла келиб юзма-юз
Ҳар бир оғоч тирнар ярамни.

Ёз – севгилим, севарман хануз,
Мен йиғлайман ерга босиб юз.
Остонамдан киролмай маҳзун
Чорвоқларда дилдирайди Куз.

Қумсоатнинг қўлида умрим,
Ўтар боши оёқдан, эссиз.

Бор умрини елга совуриб
Чорвоқларда куз йиғлайди, куз!

Мен баҳорга эмас муносиб,
Мен ёзлардан кечикдим, қолдим.
Висолингдан бўлдим бенасиб,
Оғоч янглиғ букилди қаддим ...

2007

* * *

Гуноҳимни билдик –
Бир мену бир сен.

Савобимни билдинг –
Фақатгина сен.

Ҳижрон оташида ёндим,
Ҳолимни билмади ағёр,
Ҳолимдан хабардор –
Бир мену бир сен.

Фақру фано водийсида
Мен йўғу –
Мен ила сенсен !

2006

* * *

Ёз бўйи сарғайди тераклар,
Ёз бўйи сарғайди гул юзим.

Сехрини йўқотар эртақлар,
Шом қадар етмайди кундузим.

Ёз бўйи сарғайган терақлар.
Омонат баргларда илинжим.
Бормикан умиди тириклар,
Осойиш кунлардан ўтинчим.

Ёз бўйи сарғайди терақлар,
Ёз бўйи мен сени соғиндим.
Осмонга бўй чўзган тилақлар
Ерларга хазондай ёғилди ...

2006

* * *

Қийналади қароғимда тун,
Кун чўзилар уфққа аранг.
Тинчлик бермас дунёга бутун
Шаҳар тўла хотираларинг.

Кулиб турар битта хотиранг,
Изҳор этар менга муҳаббат.
Яна бири парвона, тажанг,
Дардларимга тилайди сихат.

Дарвозанинг титроқларида
Кутиб олар мени ҳар окшом
Йўлларингга тикилган тоқат --
Хотиралар – ўйчан, паришон.

Ёдимни ва жонимни ўртар
Ҳар сатрингда яшар хотиранг.

Уй бурчида мунғайган дутор,
Рубобингда йиғлар хотиранг...

Осмон ва ер сендан хотира!
Орасида қора чизиқ ранг.
Сенсиз бўлмас, бўлмайди сира –
Дунё тўла хотираларинг!

2007

* * *

Бағри қон эмиш атиргулларнинг.
Бекор гап!
Асли улар қилмоқда ханда.
Мен эса
Қабрингиз бошига
Ишқингиз-ла суғориб
Фироқда ўстирган
Дилимнинг гулларин келтирдим...

2007

* * *

Жаннатларда эмишсиз гўё,
Сизга ёрмиш хури айнлар.
Бу дунёнинг борлиги рўё,
Бир лахзага арзимас йиллар.

Шараф сизга, шафоат сизга,
Худойимдан сўрарман раҳмат.
Фурқат менга, фароғат сизга,

Сизга бўлсин жамийки роҳат!

Сизга ёрмиш ҳури айнлар,
Сизга яна не тилак дейин?
Билмагайсиз – зору зор йиғлар
Юрагимда бир ҳури айн.

2007

* * *

Назаримда баҳор кунлари
Ўтиб кетар саросимада.
Сездирмасдан анор гуллари
Кечалари гуллар чамамда.
Атиргул ғунчаси жонингга
Бир қасд ила тугилган муштдир.
Бу ҳилқатлар ром этмас нега,
Кўзлаганинг балки беҳиштдир?
Юзинг каби гуллар нопармон,
Ютиб борди сени кечалар.
Бир гул умри завол топару
Гуллар нега сонсиз чечаклар?

Назаримда баҳор кунлари
Ўтиб кетар саросимада.
Сездирмасдан анор гуллари
Кечалари гуллар чамамда...

2007

* * *

Кўзларимдан юмалаган ёш
Залворидан эгилди киприк.
Юрагимга чўкканмикан тош,
Нигоҳимда қайғулар тирик.

Муҳаббатдан ўлмаганлар ҳеч,
Ўлмаганлар айрилиқдан ҳам!
Нечун унда кўзларим бу кеч
Севинчларга тутади мотам?

Арз айтаман, ўзинг бохабар,
Ўзинг билган шу кўнглим ярим,
Даргоҳингга дарёдай борар
Жойнамозга томган ёшларим.

2007

* * *

Туйғуларнинг тили бўлмайди,
Фақатгина нолалари бор.
Гул қўйида хаста булбулдек
Қўшиғининг тинмоғи душвор...

Туйғуларнинг тили бўлмайди,
Нолалари эзар юракни.
Юрагимга кирган девона
Нима қилса қилар юракни.

Туйғуларнинг тили бўлмайди,
Фақатгина нолалари бор.
Туйғуларим сира ўлмайди,
Чунки унинг нолалари бор!

2006

УЧЛИКЛАР

* * *

Оқиб кетар сув
Уммонлар ҳавасинда.
Томчилар ёмғир.

* * *

Симобдай бўлиндим,
Чатнадим –
Сингидим ерларнинг қаърига.

* * *

Бу мажруҳ куртаклар
Танимасдан қуёшни
Бурканади кўрпага.

* * *

Дунё кўзларимга чўкиб кетди,
Бироқ сен шундай улкан эдингки,
Ботмадинг, ботмадинг денгизимга.

* * *

О!
Гули сиёҳ –
Дили сиёҳ!

* * *

Ёт кўнгилга ўзлашган кўнглим,
Эвоҳ!
Ўзимгада ёт бўлган кўнглим.

* * *

Фузулийдек ёзмасам ашъор,
Фузулийдек ёнмасам агар –
Ёзганларим – бариси бекор!

ТЎРТЛИКЛАР

* * *

Чорасиз дунёда дардингга
Табибинг бўлсам эди, Ҳабибим!
Нечук йўл топмадим қалбингга –
Ҳабибинг бўлсам эди, Ҳабибим!

2007

* * *

Ёниб кетаётган армонми юлдуз,
Ёниб битаётган муҳаббатми у?
Юлдуз қадар дилда армоним сонсиз,
Қувончларим янглиғ муваққатми у?

* * *

Гуллар мени унутиб бўлди.
Номларини унутдим мен ҳам.
Биргина гул кўнглимда ўлди
Гуллаб кетди юрагимда ғам.

* * *

Оллоҳим, тамаю кибримни ўлдир,

Дунёда боримга қил мани қониъ.
Дилимнинг аршини ишқинга тўлдир,
Қонимда уйғонсин Машраби соний.

* * *

Сен борсанки, омонман –
Сени худо асрасин!
Сени омон кўриш-чун
Мени худо асрасин!

2007

ҚЎҚОНГА ҚАСИДА

Кундузларнинг жилваси шеърдир,
Кечаларнинг сокинлиги - шеър.
Бор жаҳонни неча асрдир
Лол этади жунунваш сеҳр,
Илҳомингдан яралдим, инон,
Шеърятим, шухратим – Қўқон!

Яйраб кетар бағрингда жоним,
Кўзларимнинг қувончи ўзинг.
Эй сен менинг хур онажоним,
Мангу бўлсин баҳоринг, ёзинг,
Гулламоққа бор сенда имкон,
Фароғатим, роҳатим – Қўқон!

Асрларким, осмонингга
Бўй чўзади нақшин бинолар.
Бурканурсан шараф-шонингга,
Бўлсин сенга ҳамду санолар,
Сенинг номинг мен учун иймон,

Салобатим, сарватим – Қўқон!

Сенда яшар факиру ахий,
Англайди ким сенинг дардингни?
Неча ўғлон кетдилар шаҳид
Тилаб сенинг саодатингни.
Тарих ичра қутлуғ, тоза қон –
Риёзатим, раҳматим – Қўқон!

Икки дунё тимсоли – Қўқон!
Саодат деб қилгай ибодат!
Илму урфон осмони – Қўқон!
Тилакларинг бўлсин ижобат!
Башарият айтар шараф-шон –
Диёнатим, давлатим – Қўқон!

2008

ҚАДИМИЙ ДУТОР

Мусика. Куй янграр. Болалар... аттанг...
Ўзига торгади бир телба жунун.
Қулоқэшитгичдан қулоғи батанг
Ғафлатда қисқарар энди узун кун.

Кўринмас созанда, хонанда ҳатто,
Компьютер асрига келинг, марҳабо!
Қалбим тўлқинламас, балки бу хато –
Жонли оҳангларга кўҳна иқтидом!

Сўзим эшитмайди балки бирор зот,
Мен турган гўшалар ҳиссиз, тўполон.
Бойликларин балки бой бериб арзон
Ғарбча оҳангларни куйлайди осон.

Деворга осилган гиламда ўксиб,
Асрлар ноласин куйлашга хумор,
Бир бармоқ текизсанг соҳибин қўмсаб
Хўрсиниб қўяди қадимий дутор...

2008

ҲАЗИЛ ШЕЪР

Дилдан кечса неки ҳаяжон
Ё қийнаса қайси бир хаёл.
Дарҳол тушар қоғозга осон
Енгил тортар шоирлар хиёл.

Балки дилда қолмагай армон,
Тўкиб солдик бору йўғимиз.
Ёздик қисса, шеърми ё роман
Қалам бирлан қоғозга ёлғиз.

Ёзганимиз яхшими-ёмон,
Тун бағрини пора қиламиз.
Кўнглим оппоқ дея ҳар қачон
Қоғоз юзин қора қиламиз.

2007.

ШАХМАТ ЎЙИНИ

Жанг бошланди!
Тўқнашди кучлар!
Гўё тахта узра –
тақдир мушаккал.

Жанг қиламан ютиб нафасим,
Оллоҳимга қилиб таваккал.

Неларнидир ютқиздим, қаранг,
Бой бераман яна неларни.
Фарзин қулар, кетар имконим,
Кетар маним шавкатим, шоним.
Сипоҳийлар кетар бирма-бир.
Тўрам кетди –
Йиғлаб юрмадим...
Мен йўлимда собиту солик,
Не кўргулик бўлса чидадим.
Энг содиғу энг камтар дўстлар –
Пиёдалар – сўнгги илинжим.
Саралабди балки бу ўйин
Менинг учун содиқ кимлигин.
Майли, дейман тақдиримга мен,
Мот қилмоқчун машъум режангни
Келажакка юзимни буриб
Фарзинга чиқаман –
пиёда суриб!

2008

* * *

Сенсиз қийин экан, Муҳаббат!
Қақшаб кетди танамда руҳим.
Шаробингдан ичкизгил, фақат
Менга масту мадхушлик муҳим.

Муҳаббатга лиммо-лим қалбим
Тошиб кетсин қирғоқларидан,
Шеър айтганда пичирлаб лабим

Куйсин севги фироқларидан!

Сенсиз қийин экан, Муҳаббат!
Сўниб борар қалбимдаги гул,
Шаробингдан ичкизгил, фақат
Яшаб қолсин девона кўнгил!

2008

* * *

Биламан.
Сен мени йўқламагансан –
Кўнғироғинг кутиб ҳар бир он
Пойлаб ётар балки телефон –
Хонамни тутмаган сенинг жарангинг.

Сен балки тоғ қадар қуламагансан
Қурбонидек туйғулар жангин.

Мени эса...
Мени этганлар ғорат.
Кўлинг етмас арши аълодан
Қулаганман соғинчлар қадар.
Тоқатимдан айирди, хайҳот,
Сендан хабар кутган лаҳзалар!

Хонамга кираман садо ахтариб.
Сенсиз дунё, оламлар ғариб.
Ғариб ҳатто қўл телефоним,
Юзи қора –ётар мунғайиб...

Биламан,
Сен мени

Йўқламагансан...

2008

* * *

Тугади қаҳратон фурсати. Хуш қол.
Хуш қол. Қадрингга етмадим бир умр.
Ҳаволар ёқимли ва бирам хушҳол,
Борликқа таралар пароканда нур.

Сенга эгилмадим – мен баланд эдим,
Менга интилмадинг – сен пастда эдинг.
Ошиқ юрагимни қиймалаб эдим,
Аламлар, азоблар, ҳижронлар еди.

Тугади қаҳратон. Музлар эриди.
Мен бу маъволардан кетдим телбавор,
Дарз кетган кўнглимнинг синиқларидан
Аста юрагимга мўралар баҳор...

2008

* * *

Кечиб рангсиз бу оламдан,
Кечиб ором ва ҳолимдан,
Менинг телба хаёлимдан
Хаёлингга кетсам нима?

Кечиб сокин тушларимдан,
Шамолларга кетсам нима?
Айрилиб ҳам ҳушларимдан

Висолингга етсам нима?

Мажнунаман, кўҳна очун
Қўлларимда арзон бу кун.
Бўлса хижрон кунфаякун,
Хузурингга кетсам нима?

2008

* * *

Шамол силар юзларимни,
Айтар маҳзун эртақларин.
Алдар мени, тўғрими, айт?
Тутиб хазон-чечакларин.

Гуллар ётар пойим кучиб,
Тонг, намозшом – нима, билмас.
Балки ёлғон айтар ишқин.
Билармисан?
Мени сендек
Чечак, гуллар балки севмас?

Балки сенсиз гўшаларда
Тонглар кучар истикболим,
Келар-кечар, шомга дўнар,
Тонгларга ҳам йўқ биноим.

Куй, қўшиқлар бағрим тиғлар.
Балки ёлғон айтиб йиғлар?
Ҳасратимда хазон бўлар,
Бўлса бўлар,
Энди мени
Сендек севмас бу боғлар.

2008

* * *

Сен келмаган оқшомлар буюк.
Юлдузлари йўлдан оздирар.
Тунларингнинг сояси куюк,
Ёзуғимни ёзса ёздирар.

Сен келмаган кундузлар куюк,
Ҳарорати Нилни қуритар.
Нима қилай, барчаси суюк –
Сенга ёзган адоқсиз хатлар.

Сен келмаган боғларда тўзон,
Осмонларга ёйилар бутун,
Қачон бўлдим ишқингда хазон –
Юрагимда аччиқ бир тутун...

2008

ЭНГ ГЎЗАЛ ШЕЪРИМНИ ЁЗАМАН

Вафосиз лолалар гулшанда
Жонимни қийнаса гулханда,
Мен сени соғиниб, ўшанда –
Энг гўзал шеъримни ёзаман.

Севаман, кимлигинг билмасман,
Ўзгани назарга илмасман,
Мен сендан ўзгани билмасдан,
Энг гўзал шеъримни ёзаман.

Бир ғазал ишқила жунунвор,
Фузулий ишқина гирифтор,
Ишқ ила ўлалим дейиб зор,
Энг гўзал шеъримни ёзаман.

Мажнуна дарс верир каломим,
Лайлия тенгсиздир жамолим,
Дард ичра етибдир камолим –
Энг гўзал шеъримни ёзаман.

Дилимни ишқ бирла оғулаб,
Майхона аҳлидан майталаб,
Навоий жомига қўйиб лаб –
Энг гўзал шеъримни ёзаман.

2009

ЁЗ ҲАСРАТИ

Ёз.
Ёниб боради осмон.
Ёниб боради борлиқ.
Ёниб боради кўнглим.

Ёз.
Эзгин-эзгин кузлардан,
Эрта келган қишлардан
Ва алдамчи баҳордан
Тониб боради кўнглим.

Ёз.
Жамолинг суратини
Чизиб боради кўнглим.

Сенсиз ўтган кунлардан
Бешиб боради кўнглим.

Мана, қайтдим ёнингга
Мол-дунёю хашамдан
Ва ўткинчи “бир кам”дан
Халос бўлиб, покиза.
Қайт ёнимга, сен ҳам қайт!
Севаман де, севиб айт!

Наҳот ишқсиз, садосиз
Сўниб боради кўнглим?

Ёз!
Ёнади фитратим!
Ёз!
Ёнади саодатим.
Ёлғиз сенинг фикрингда
Ёниб борар тоқатим...

2009

* * *

Тонг сахардан тортиб шоҳона
Метроларда мудрайди шаҳар.
Манзилимнинг номи - Ишхона,
Юҳо каби ютар ҳар сахар.

Буйруқ келар: "Еттинчи шакл,
Ўнинчини тайёрланг яна.
Юқоридан сўралди". Нақл:
"Ишлайсизми? Бўлмаса - ана!"

Унутилар баҳорий хулво,
Компютерлар шакллар тиклар.
Шаклларга айланар дунё,
Шаклларда яшар эртақлар.

Бирдан кўзим алдайди баҳор:
Куз шаклига киради япроқ.
Гул ўрнига боғлар тутиб қор
Юрагимга солади титроқ.

Кўзгуларда шаклсиз аксим
Қисматимни қилар масхара.
Бу не рўё, бу нима тилсим,
Тортдими ё кўзларим хира?

Сувратингни йўқотма, баҳор!
Кўзгуларга ишонмас ақлим.
Сени чизиб топаман такрор
Қиёфамга яраша шаклим.

2009

* * *

Эриб борар туйғусиз кунлар,
Орзуларни ўлдирар бўшлиқ.
Самоларни куйдириб борар
Оҳангини йўқотган қўшиқ.

Билмаяпман бу қўшиқ надир,
Балки бу ишқ, балки бу севги.
На бўлса-да, бугун барибир
Куйлаяпман биргина сени.

Ёзмоқчиман сенга атаб куй,
Айтмоқчиман жонли бир сатр.
Қўшиғимнинг ортидан куйиб
Кетаяпман сен томон ахир.

Дил куйлаган қўшиққа шеърим
Терс келади қисматим каби!
Оҳангига тушолмай ярим
Сўзларимнинг толди асаби.

Севдим, дерман балки мен оддий.
Аммо сарбаст дилимдан тошиб
Йиғлайверар балки абадий
Сен ҳақингда дилгир бир қўшиқ.

2009

МУНОЖОТ

Қадрим тўкди кадрлиларим,
Дунёингга сиғмади дардим,
Хузурингда бормикан қадрим?
Жаннатингни соғиниб кетдим.

Бийлар бунда зорларга золим,
Ҳақ сўзламас бунда ҳеч олим,
Залолатга йўқ энди ҳолим,
Жаннатингни соғиниб кетдим.

Бузиб кўнглим вайронасидин
Масжид қураб бир аҳли суннат,
Чарх ураман парвонасифат,
Жаннатингни соғиниб кетдим.

Синовингга бераманми дош?
Эгилибдур хатолардан бош,
Иймон бўлди нафсимга талош !
Кетаманми бир кун олиб бош ?
Жаннатингни соғиниб кетдим!

Майпарастдек бир жом тўлғазиб
Кўз ёш ичдим танҳо, бир ўзим,
Борсаммикин... ёлғиз... ёлғизим –
Кучоғингни соғиниб кетдим...

2010

МОДЕРНГА МУНОСАБАТ

Мумтоз шакллардан қайтади дунё.
Минг турли турланиб,
Минг қиёфада
Мумтоз дардларини айтади дунё.

Шафқисиз осмонлар,
Гулсиз бўстонлар
Тасвирин чизарсам,
Не синоатдур?
Ва тилсиз армонлар,
Шарафсиз шонлар
Ҳаққинда ёзарсам –
Бу кифоятдур.
Қаролар оқланса,
Оқарса не тонг?
Саҳарда кун ботса
Урмайдурсиз бонг.
Кўшиғин маромин
Йўқотган шеърим,

Мени деб оромин
Йўқотган шеърим,
Куйлайсан қай шакл,
Қайси пардада?
Куйлар талош бўлса
Ахир ўртада.
Қай сори бормоғинг
Билмайдурсан сен.
Сени танибманки,
Кулмайдурсан сен.
Сен нима?
Бойликми,
Хирожми?
Иложми?
Қадаҳга қуйилган
Ё майдурсан сен?
Мумтоз шакллардан қайтади дунё,
Бир баҳя қолади унутмоқликка.
Минг турли турланиб,
Минг қиёфадан
Мумтоз шаклларга қайтади дунё,
Мумтоз дардларини
Айтади дунё...
2010

* * *

Бойликлар, хирожлар,
Талонлар, тарожлар –
Барчаси –
Бир сатр шеъримга
Арзимас.

Умримни маҳв этар низолар,

сафсата сотаркан
ул казо-казолар,
Сахрога ўхшайди азоблар –
аслида,
бир сатр шеъримга
арзимас.

Хиёнат, ҳасадлар,
бесабаб асаблар,
фитнаю фасодлар –
бир сатр шеъримга
арзимас.

Дард чекиб нетибман
муҳаббат ҳиссиндан,
бу чексиз қайғулар
бир зиндон.

Аслида
Шеър ёзиб нетибман,
Шоирлик орзумас.
Аслида бор шеърим
Бир томчи
Ишққа
Арзимас.

2010

ШАМОЛЛАР, ЁМҒИРЛАР ВА ДАРАХТЛАР

(туркум)

1. Қуриган дарахт

Куртакларни уйғотди шамол,
Севишини айтди боғларга.
Ҳар дарахтга ўйлатиб хаёл
Чиқиб кетди сўнгра тоғларга.

Гул очади энди ўрикзор,
Барг ёзади шафтоли хуммор.
Лек бир дарахт қалбида озор,
Муҳаббатдан эди умидвор.

Пинҳон эди ганжиналари –
Қарамаган шамоллар балки,
Новдалари – мажнуналарин
Тарамаган шамоллар балки.

Ўзгалар-чи, қучганида бахт –
Маликага айланди бутун.
Севилмасдан тулаган дарахт
Оғоч бўлди, қақшади бу тун...

2010

2. Ёмғирлар қуйи

Танимайман сени бугун мен.
Эсламайман, нималар бўлди.
Балки кеча йиғлагандирман,
Балки кеча орзулар ўлди.

Севганимни айтгандирман ҳам,
Кетгандирсан балки бепарво.
Балки бутун борлиқни кеча
Қоплагандир бир мунглуғ наво.

Эсимда йўқ. Хурсандмидинг сен?
Ё озгина чекдингми қайғу?
Билганим шу – ишқ деган кимса
Тутқазарди шароб деб оғу.

Бари унут. БУГУН тонг отган.
Кўз ёши йўқ. Ёмғирлар нажиб.
Маним бирла маст бўлган дунё,
Ёмғирларнинг шаробин ичиб.

2010

3. Шамоллар юртининг дарахтлари

Хўқанди латифда тик ўсмас чинор,
Қуёшга тик боқмас бунда бирор гул.
Қисмат панжасидан дарахтлар синар,
Чинорлар дош бермас, ниҳоллар тугул.

Шамоллар айирар фароғатидан,
Бунда япроқларнинг гирдида хатар.
Ваҳший шамолларнинг важоҳатидан
Ерга эниб қолган мағрур дарахтлар.

Эҳтимол, янглишдим!

Эҳтимол, хато!

Буюк шоирларнинг хокидан обод,
Осмонга етгани учун дарахтлар
Ерга таъзимдадир балки умрбод!

2010.

4. Ёмғирдай ёгаман

Унутган чиқарсан исмимни балки.
Сенга ёр бўлмадим.
Сендан жудо ҳам.
Ташлаб кетсайдилар сени бирор кун...
Керак бўлгим келди сенга жуда ҳам.

Гурурдан, кибрдан тўқарман савлат!
Кўнглим салтанатин тутиб шундаям,
Эй жоним олгувчи аркони давлат,
Мағлуб бўлгим келди сенга жудаям!

Биламан, ўртада довлонлар ёғий.
Ҳижрон фурсатига бир дам чидамай,
Баҳор ёмғиридай қалбингга ёғиб
Қўшиқ бўлгим келди бугун жудаям!

2010.

МЕНИ ЯХШИ КЎРГАН ОДАМЛАР

Изларимда юрар эргашиб,
Сухбатимда дарёдай тошиб,
Қай юртлардан келади шошиб
Мени яхши кўрган одамлар.

Кўрмаса-да ҳеч қандай фойда,
Ҳар қадамда, ҳар битта жойда
Аямайди мендан ёрдамлар –
Мени яхши кўрган одамлар.

Эркалигим кўтарадилар,
Кечирази хафа қилсам гар,
Соғлигимни доимо тилар –

Мени яхши кўрган одамлар.

Кўринасиз кўзимга ойдек,
Менинг учун энг катта бойдек,
Кўнгли ярим, дунё бир камлар –
Мени яхши кўрган одамлар.

Йўлим кутган, қўлим тутгансиз,
Мехрингизни шеърда айтгансиз,
Кўзларида дард бор болалар –
Мени яхши кўрган одамлар.

Дардларингиз менинг дардимми?
Дардингизга мен арзидимми?
Юрагимда сўнган нолалар –
Мени яхши кўрган одамлар.

Фанога юз буриб, ўтибдир,
Борса-келмас йўлин тутибдир,
Қабрларда унган лолалар –
Мени яхши кўрган одамлар.

Ўзимга ҳам ўхшайди феъли,
Барча ошиқ, барча ишқ эли,
Барча яхши, кўркам одамлар –
Мени яхши кўрган одамлар!

2010.

СОҒИНЧ

Сенсиз кунлар ўтавераркан,
Кетаверар бевафо кунлар.
Баҳор яна қайтавераркан

Тутмасам ҳам қўлимга гуллар.

Қуёш ҳар тонг кулавераркан,
Қайғуларга қўмар яна шом.
Кимнидир дил кутавераркан,
Кутгим келмай қўйса-да тамом.

Энг ёмони – кулиб турсам ҳам
Армон дилда ётавераркан,
Энг ёмони – сенсиз ўтмаган
Кунлар ўтиб кетавераркан...

2010.

ЙИЛЛАР

Мени ташлаб кетмади йиллар,
Мени ташлаб кетди орзулар.
Мен йилларни ташладим-кетдим,
Энди йиллар мени орзулар.

Мени ташлаб кетмади йиллар,
Балки ташлаб кетди юлдузлар.
Мен йилларни ташладим-кетдим,
Балки бор деб ёруғ кундузлар.

Мени ташлаб кетмади йиллар,
Қисматимга ёзуғдир улар,
Кутаяпман сени йил-йиллаб,
Ташлаб кетмас сенингсиз кунлар.

2010

ЙЎҚОЛГАН КУЙ

Мен куйимни йўқотиб қўйдим,
Қўшиғимни кутмоқда дунё.
Куй дегани куюк дегани,
Куй дардида куймоқда дунё.

Овозим йўқ. Куйлайин десам,
Овозимни кесди шамоллар,
Дардларимни ўғирлаб олиб,
Қудуқларга босди ёмонлар.

Ёмғир куйлар мен куйламасам,
Қўшиқлари дарё бўлади,
Халқа-ҳалқа ёшлари оқиб,
Тўлқин-тўлқин пайдо бўлади.

Кўклар куйлар мен куйламасам,
Булутларми куйдек ёйилар?
Кўклаб чиқар кўм-кўк майсалар,
Кўк юзига солиб соялар.

Шамолда ҳам бор менинг куйим,
Ҳамма нарса бўлар жўровоз.
Қудуқларда жарангларми хос
Энг тубинда яширин овоз?

Мен куйимни йўқотиб қўйдим,
Қўшиғимни кутмоқда дунё.
Куй дегани куюк дегани,
Куй дардида куймоқда дунё.

2010

ҒАЗАЛНОМА

* * *

Кўнглим уйи қошонадур,
Сенсиз магар вайронадур.

Бор бойлиги ишқим эрур,
Олам анга ҳайронадур.

Ишқ учқуни тушган қачон—
Маҳшар қадар ул ёнадур.

Савдои ишқ тушди анга,
Кулманг, қўйинг—демонадур.

Ишқсиз агар кўнглим маним
Ўздин ўзи бегонадур.

2006

ҒАЗАЛНОМО

Борму нафим бу дайр аро бир гулчалик –
Бахш айладинг манга ҳусну тароватинг.

Борму сабрим йўлда ётган бир тошчалик –
Бахш айладинг тоғча сабру қаноатинг.

Борму дардим кўнгилда бир тикан янглиғ –
Бахш айладинг ҳам дардингу табобатинг.

Борму эркан улусқа бир ширин сўзим –
Бахш айладинг манга меҳру шафоатинг.

Борму сидқим санга асли бир қулчалик –
Бахш айладинг ҳам вафоу садоқатинг.

Борму эркан тилимда бир каломи ишқ –
Бахш айладинг манга ишқу саодатинг.

Ҳам риндингу гадоингман, садоингман –
Бахш айларсан манга маҳшар ҳимоятинг.

2006

* * *

Топмади кўнглим маним оромсиз жонин бу кун,
Топмади сармасту саркаш ул ширин онин бу кун.

Ою юлдуз хуррам эрди, иқди шабнам ёшларим,
Излагай кўнглим маним хуршиди рахшонин бу кун.

Мубталолиқ ҳасратида отмагай тонгим, не тонг,
Оҳким, бузгай қуёшим аҳду паймонин бу кун.

Қон дилимдин ғунча ранг олмоқ истабму экин,
Қон дилимга гўйиё санчди пайконин бу кун.

Васли ёрдин ўзга бир истаб малоҳат топмадим,
Истарам сероб этгай оби ҳайвонин бу кун.

Топди Гул ғаслида ошиқ нола афғонин, вале
Топмади жоним маним тонг отса жононин бу кун.

2006

* * *

Нединким чашми зоримни йўлингга интизор этдинг,
Нединким гулжамолимни хазонтек зарнигор этдинг.

Дилимни ошкор этдим – саболар ифтихор этгай,
Ажаб шайдо дилимни сен гул ичра бир ҳазор этдинг.

Нечук Лайли ва Қайс номин тилимда зикри ёд этсам,
Жунун водийсида номим алардек устивор этдинг.

Қарор топмай чаман ичра на ерда зоҳир ўлғайсен,
Фироғу фурқатинг бирла дилимни беқарор этдинг.

Қаро тунлар ғамин сўйлар қарочикқа назар этсанг,
Нечук кундуз жамолиға қаро тунни девор этдинг?

Бу янглиғ изтироб ичра, бу янглиғ ҳажру дард ичра
Ажабким, Гулбахорингни йўғ эрди, тилда бор этдинг.

2007

* * *

Севинчу бахт, сафо қайда – алар мандин йироқ кетгай,
Санинг васлинг қачон етгай – шу боғлардин фироқ кетгай.

Кимама қодир овутмоққа жамолин истаган чоғда,
Неча кўз ёш тўкиб қолсанг, қадрдонлар бироқ кетгай.

Ахир дардим бирор вазну бирор бир шеърга сикқайму,
Азобим байтма-байт ўлғай, ки шеъримдин туроқ кетгай.

Ёқиб кетдинг жаҳонимни, кўзимга тор этиб кетдинг,
Кўришмак соатин билмай дилимда бир сўроқ кетгай.

“Сарахбор”у “Наво”лардин санга нома китоб этсам,
“Муножот” у яна “Ушшоқ”, яна “Чўли ироқ” кетгай.

Самандардек ёқиб жоним санга ишқим баён айлай,
Ани изҳор этмакка сабо мисли Буроқ кетгай.

Ҳажр шоми ё Гул фасли – самолардин ки моҳ кетгай,
На моҳ, балки мукамал дил китобимдин вароқ кетгай.

2007

* * *

Орзу эди борлиғим, армонни ўрганмишам,
Борму анга тоқатим – ҳижронни ўрганмишам.

Барбод бўлур оҳима дунёи дун қасри ҳам,
Ободмену бул замон вайронни ўрганмишам.

Таржимаи ҳолими ёзмоққа на эҳтиёж –
Мажнунмену ҳолима ҳайронни ўрганмишам.

Кўнглимни гул баргига куш тилида шарҳ этай,
Бергай фириб жонима – инсонни ўрганмишам.

Эй Гулбахор жон ила жонон Ҳабибинг эди,
Ҳижрон туни жоними эҳсонни ўрганмишам.

2007

* * *

Матлабим сандин аёну санга ман қайдин аён,
Ишқ водийсинда, сўйла, пири муршидим қаён?

Йўлида йўлсиз йўқолдим, кимга айлайким баён,
Манким эй, солики ишқу, пири муршидим қаён?

Кимга ишқ бахт келтирибдур, асли жонга ул зиён,
Қутқарурму бу балодин – пири муршидим қаён?

Ишқ агар этмакчи яғмо, зор жисмимдир бу ён,
Жон нақдин гар берурман, пири муршидим қаён?

Кўрсат эй жонга борур йўл, мақдамимни ушбу он
Гар фалак устина қўйсам – пири муршидим қаён?

Гулбахор чекканда нола, қора бахтимким, уён,
Йўқса водии фанода пири муршидим қаён?

2007

ИЛТИЖО

Бандаман, мўмин қулингман, марҳамат қил, раббано!
Бир ўзингга, бир ўзингга, бир ўзингга илтижо!

Этма хору зор жисмим, роҳу расмим ростлиғ,
Балки элга ёддур исмим билфаною билбақо.

Куйди ашъорим манимким бир жигарсўз лафз ила,
Бир санга ошиқлиғим бил, бир санга ҳамду сано.

Биру борим санда кўнглум улфати жонимки йўқ,

Санга қаршу бир ўзимман, бир санга ёрман мано.

Сан мани мандин халос эт, қайда жонимда хузур,
Бир ўзимман ўзлигимга мубталою вал бало.

Бир назар қил, санда кўнглум, санда чорам, раббано,
Бир ўзингга, бир ўзингга, бир ўзингга илтижо!

2008

Адабий-бадиий нашр

**ГУЛБАҲОР
ҚЎШИҒИМНИ КУТМОҚДА ДУНЁ**

Муҳаррир: Абдулла ШАРОПОВ
Мусаххих: Хуршид ИБРОҲИМОВ
Бадиий муҳаррир: Феруза НАЗАРОВА
Техник муҳаррир: ШАҲРИЁР

Нашриёт лицензияси: АІ №134, 27.04.2009.

Теришга 01.10.2010 йилда берилди.

Босишга рухсат этилди: 13.11.2010 й. Офсет қоғози.

Қоғоз бичими: 70x84 1/32. Journal гарнитураси.

Офсет усулида босилди. Ҳисоб-нашриёт т.: 1,5.

Шартли б.т.: 2,18. адади: 1000 нусха.

Буюртма № 265

“АКАДЕМНАШР” нашриётида нашрга тайёрланди.

100156, Тошкент шаҳри, Чилонзор тумани,

20-а мавзе, 42-уй.

Тел: (+99897)

331-56-22

E-mail: akademnashr@mail.ru

“КО’НИ-NUR” МЧЖ босмахонасида чоп этилди.

Тошкент шаҳри, Машинасозлар мавзеси, 4-уй.